

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ .

Λόγοι ἰσχυροὶ καὶ πολὺ βάσιμοι ἐμπόδισαν ἕως σήμερον τὴν Ἐφημερίδα ταύτην νὰ ἐξηγηθῆι περὶ ἐνὸς τῶν συμφορωτέρων ἀφ' ὅσα ἀνεφάνησαν εἰς τὸ διάστημα τῆς ἀνεγέρσεώς μας ὑποκειμένων . Καθεὶς καταλαμβάνει ἀπὸ αὐτὴν τὴν φράσιν, ὅτι θέλομεν ὁμιλήσει περὶ τῶν ἐθνικῶν ἐπιστολῶν, τὰς ὁποίας τὸ Ἑλληνικὸν Γένος ἔστειλε πρὸς τὴν Βρετανικὴν Διοίκησιν . Περὶ τούτου δὲν ἐξηγήθημεν ποσῶς ἕως σήμερον, νομίζοντες, ὅτι ἡ πολεμικὴ τῆς Ἑλλάδος κατάστασις δὲν ἐσυγχρῆται νὰ ἀνακαλυφθῆι μία ὑπόθεσις ἴσοσθ' σημαντικῆ, ἣτις κατὰ τοῦτον ἢ ἐκεῖνον τὸν τρόπον ἐμελλε νὰ ἐρεθίσῃ ζωηρότατα τὰς Αὐλὰς τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυναμῶν . πρόσθε δὲ καὶ κάποια ἄτομα τετυφλωμένα ἀπὸ τὰ πάθη, ἢ ἀπὸ ὑποσχέσεις τῶν ἀκαίρων, ἤθελον ἐργαζέσθαι νὰ μετατρέψωσι τοῦ ἔθνους ὀλοκλήρην τὴν ἀπόφασιν . Ταῖς τοιαῦτα ἄτομα πρέπει νὰ ἀφήσωμεν νὰ ἐργάζωνται καὶ νὰ κυλιώνται εἰς τὸν ῥυθμὸν τῶν παθῶν των, καὶ νὰ καταφρονῶμεν καθότι ὅποιος ἀντίσταται εἰς τὴν ἀπόφασιν ὀλοκλήρην ἔθνους, δὲν πρέπει, οὔτε ἀξιοῦται ὁ τοιοῦτος νὰ θεωρῆται μέλος τῆς .

Ἡ Εὐρώπη γνωρίζει τὰ παρὰ τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν αὐτὴν τοῦ Ἀγ. Γάμου διενδυνθέντα ἐθνικὰ ταῦτα ἔργα . Πολλαὶ ἐφημερίδες τὰ ἀπέφερον, καὶ μάλιστα τὰ μετέφρασαν . ἄς μᾶς συγχωρηθῆι λοιπὸν ἐνταῦθα νὰ ἐξηγηθῶμεν περὶ τοῦ οὐσιώδους τούτου ὑποκειμένου, καὶ νὰ διαδηλώσωμεν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς παρακαταθέτωσα τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ πολιτικὴν αὐτῆς ὑπαρξιν εἰς τὴν ἐπίβρουν τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἄλλου

σκοπὸν δὲν συνέλαβεν, εἰ μὴ νὰ ἀσφαλίσῃ διὰ πάντοτε τοὺς κερσοὺς τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων ἀγώνων τῆς . Ζήτησασα βοήθειαν ἀπὸ ἴσοσθ' ἄλλα μέρη, καὶ ἀποβληθεῖσα, στενοχωρηθεῖσα, τὸ χειρότερον, καὶ ἐμμέσως εἰς τὸν καθεστῶτα αὐτῆς κατὰ τοῦ Σουλτάνου πόλεμον, καὶ ἀντὶ συνδρομῆς καταδρομῆν ὑπομείνας ἀπὸ ἐκείνους, τῶν ὁποίων ἐπικαλέσθη τὴν βοήθειαν, ἄλλο δὲν τῆς ἔμεινε, παρὰ ἡ σταθερὰ ἀπόφασις τοῦ νὰ ζητήσῃ ὑπεράσπισιν (*) εἰς τὴν ἀδυναμίαν τῆς ἀπὸ μίαν Δύναμιν, ἢ ὁποία διὰ τῆς ὑγειοῦς καὶ νομίμου πολιτικῆς τῆς εἴδειε τσοάκισ τὸν τρόπον τῆς εἰς τὸ νὰ ἐνεργῆ ὡς πρὸς τὸ τρωγὸν τῶν ἄλλων Σεβαστῶν Δυναμῶν σύστημα . καὶ περιπέσει, ὅτι οὕτω ἐλευθέρᾳ ἐπιθυμῆι νὰ βλέπῃ καὶ τὰ λοιπὰ Γένη ἐλευθέρᾳ . Ἰδοὺ δὲ τίνι τρόπῳ ἐξηγεῖται περὶ τοῦ ἀξιολόγου τούτου ὑποκειμένου μία τῶν καλητέρων τῆς Εὐρώπης Ἐφημεριδῶν, ὁ Συνηματικὸς .

Παρίσις, τὴν 13 Σεπτεμβρίου .

Ἀπὸ τὰς Προμερὰς ἐκεῖνας ἡμέρας, ὅταν ὁ Σεβασμῖος Ἀρχηγὸς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους παρεδόθη εἰς χεῖρας τῶν δημοίων, καὶ τὸ κολοβωμένον πτώμα τῆς ἐσύρετο ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς δρόμους τῆς Κωνσταντινουπό-

(*) Διάφοροι ἐφημεριδογράφοι τῆς Εὐρώπης ἐζήτησαν τὴν ἐξήγησιν τῆς λέξεως, ἢ περιέσπασις . καὶ ἰδοὺ τὴν δίδομεν . Ἡ ἀληθὴς ταύτης ἐξήγησις ἄλλο δὲν εἶναι κυρίως, παρὰ ἡ ὑπὲρ ἴνους προτιθεμένη ἀσπίς κατὰ τῶν πολιτικῶν ἱρκαμιῶν, καὶ ὅχι ἡ εἰς ἄλλου ἔθνους νόμους ὑπόκλισις, καθὼς ἴνες τῶν γνωστῶν φίλων μας ἠθέλησαν νὰ παρεξηγήσωσι, θέλοντες διὰ νὰ μᾶς ἐγρίβουν .

λέως ὁμοῦ μὲ τὰ ἄλλα τῶν δώδεκα Ἀρχιερέων, καὶ ἐρρίφθη εἰς τὴν θάλασσαν, ὀλοκλήρου τὸ ἔθνος τῶν Ἑλλήνων ἐφρίξεν εἰς τὸ θάμα τῆς ἱερατώδους ταύτης ὀμότητος· καὶ ἀπὸ αὐτῆν μόνην τὴν αἰτίαν ἐρεθίζομενον, ἐφώναξε πανταχόθεν φωνὴν ἐπικλήσεως. Κάνεις ἀνθρώπος δὲν ἠμώρεσε νὰ μὴ φρίξη, μαθὼν τὰς τρομερὰς βασάνες, τὰς ὁποίας ὑπέμεινεν, ἐν ἡλικίᾳ ὀγδοήκοντα ἐτῶν ὁ σεβάσμιος γέρον, ὅστις δὲν ἦτον ἀπὸ ἄλλο τι γνωρισμένος, παρ' ἀπὸ τὴν πρὸς τὰ πνευματικὰ τέκνα τὴ ἀγάπην, καὶ ἀπὸ τὴν ἱαπεινὴν πρὸς τὸν Σουλτάνον εὐπειθειαν. Μόνον λοιπὸν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τῆς θρησκείας τὸ αἶσθημα ἀρμάτωσεν ὅλας τοὺς βραχίονας. Ἐγκαταλελειμμένοι ἀπὸ τὴν Εὐρώπην οἱ Ἕλληνες, ἐπαπειλούμενοι ἀπὸ ὅλας τὰς δυνάμεις τοῦ δυνάστη τῶν Ὀθωμανῶν, ἔμαθον, ὅτι συσταίνεται ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας μία ἔνωσις ἡγεμόνων, οἱ ὁποῖοι διεκνήρυξαν εἰς τὸν κόσμον νέον βασιλεῖον εὐταξίας, δικαιοσύνης, ἠθικῆς καὶ θρησκείας· καὶ ἐν ᾧ οἱ ἡγεμόνες οὗτοι εἶχον ἔλθει τότε εἰς Σύνοδον, οἱ ἀπεσταλμένοι τῆς Ἰαλαίωπυρῆς Ἑλλάδος ἦλθον πρὸς αὐτοὺς ἱκετεύοντες, καὶ ζητοῦντες νὰ σώσωσι τοὺς ἀλάστοτον τὴν ζωὴν τῶν πρεσβυτέρων τῶν καὶ τὴν σεμνότητα καὶ σωφροσύνην τῶν γυναικῶν τῶν· ἀλλ' αὐτοὶ οὔτε τοὺς ἀπεσταλμένους, οὔτε καὶ τὴν παρακλητικὴν τῶν Ἑλλήνων ἀναφορὰν ἐδέχθησαν. Ἄν δὲ οἱ κοσμικοὶ ἡγεμόνες ἐστροτίμησαν ψυχρὰ τινὰ πολιτικὰ συμφέροντα παρὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα, ἢ κεφαλὴ τῆς οἰκουμενικῆς θρησκείας καὶ ὁ διάδοχος τῶν ἀποστόλων θέλει πικρανθῆ ἀναμφιβόλως περὶ τοῦτε ἀπὸ τὴν διήγησιν τῶν μαρτύρων· καὶ ἂν τὰ φῶτα τοῦ αἰῶνος ἀνίστανται εἰς τὴν ἀγαθὴν ἐκκασιν νέας σταυροφορίας, θέλει ἄμως μεσιτεύσει εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ τῆς Δύσεως νὰ δράμωσιν εἰς βοήθειαν τῶν καταδυναστευομένων τῆς Ἀνατολῆς. Ματαίᾳ ἐλπίς! Ἡ Ἑλληνικὴ πρεσβεῖα εἰς τὸν ἀγ. Πατέρα δὲν ἀπήλαυσε τότε οὔτε καὶ τὴν χάριν νὰ ὑπάσῃ εἰς τὴν Ρώμην.

Τὰς μισαιφονίας ἐν Ἰουσίτῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ Θεσσαλονίκης τὰς διαδέχονται αἱ τῆς Χίου· ἢ Ἑλλάς παρητημένη ἀπὸ τὴν Εὐρώπην εὐρίσκει δυνάμεις εἰς τὸν ἑαυτὴν τῆς· χύνεται τὸ αἷμα τῆς ἀφθόνως εἰς τὰς πεδιάδας

καὶ εἰς τὰ μέσα τοῦ πελάγους· ἢ ἀρχαία τῆς Πελοποννήσου γῆ τέλος πάντων ἐλευθερώθη, καὶ αἱ θερμοσύλαι χαίρονται δευτέραν ἀθανασίαν.

Διαφημίζονται τῶν Ἑλλήνων αἱ νικάϊ, καὶ αἱ αὐλαὶ ἀρχίζον νὰ ἀνησυχάζον καὶ νὰ ταρατῶνται. Ἡ Αὐστρία, τῆς ὁποίας ἢ ἀποναρκωτικὴ πολιτικὴ συμβιβάζεται τῶσον ὀρθᾶ μὲ τὴν ληθαργίαν τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας, τρέμει, ἐν ᾧ ἰδεάζεται, ὅτι θέλει ἰδεῖ νὰ ἀνεγεσθῆ λαὸς δραστήριος καὶ γενναῖος. Παραιοῦν τῶν Ἑλλήνων, ὅταν τοὺς νομίζον νικημένους, καὶ παγιδεύον νὰ τοὺς καταστρέψον, ὅταν οὗτοι ἀρχίζον νὰ ἀναλαμβάνον. Ἡ Ἑλλάς ἀποκαθίσταται ἐστία τῶν διπλωματικῶν μηχανησῶν· οἱ μὲν θέλον διὰ τὴν ζητήσῃ αὐτῆ ἕνα Βασιλεῖα, οἱ δὲ νὰ τῆς τὸν δῶσιν. Μόλις ἤρχισε νὰ ἀποτερινάξῃ τὸν ζυγὸν τῆς Ὀθωμανικῆς δουλείας, καὶ θέλον πάλιν νὰ ἀλυσοδέσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς. Τὰ προβλεπόμενα ἀνταλάσσονται, οἱ δὲ διπλωματικοὶ ἐμβαίνον εἰς κίνησιν· προβάλλον ἤδη νέαν Συνέλευσιν διὰ νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς τύχης ἐνὸς λαοῦ, ὅστις ἀκόμη δὲν ὑπάρχει (+)· εἶναι ὅμως τῶσον διαφορετικὰ τῶν αὐτῶν τὰ συμφέροντα, ὥστε εἰς ἕνα καὶ μόνον σκοπὸν ἀποσβέσῃ, τὸ νὰ ἀδιαφορήσῃ, δηλαδὴ, εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὁ Σουλτάνος ἐν τούτῳ πολυπλασιάζει τὰς δυνάμεις του. Αἱ ὄρδαί τῆς Ἀσίας ἐξουδενώθησαν καὶ ἐτρέμαξαν· καταφεύγει λοιπὸν εἰς τὰς ὄρδας τῆς Ἀφρικῆς. Ὁ Μεχμέτ-Ἀλήπασσας προτάζει νὰ συστηθῶσι στρατεύματα διὰ μέσον ἀξιωματικῶν τῆς Εὐρώπης, καὶ ἰδοὺ σχηματίζονται ἀπὸ ἀνθρώπων ἐξευγενισμένους κατὰ τὴν νέαν μέθοδον τῆς Τακτικῆς. Ἀναχωροῦν, καὶ διοικούμενα ἀπὸ τὸν υἱὸν τοῦ ἰδίου Πασσᾶ, συντροφεύονται καὶ ἀπὸ τὸν ἀρησέχριστον Γάλλον Σουλεϊμάν-μωπε (Selves) (†). Καρῶν Εὐρωπαϊκὰ μεταφέρουν τὰς ἀναγκαίας τῶν στρατευμάτων τροφὰς· ἀλλὰ ὅμοια ἐπιφορτίζονται νὰ φέρουν ἐν ἀσφαλείᾳ τοὺς Τουρκοὺς Ὀθωμανοὺς, καὶ

(+) Βέβαια, εἰς τὰ πνεύματα τινῶν διπλωματικῶν, λαὸς Ἑλληνικὸς δὲν ὑπάρχει· πραγματικῶς ἄμως ὑφίσταται, διότι ἐστὶν τῆς τῆς ἀλύσσεως τῆς τυραννίας. (Σημ. Συν.)

(†) Ἡξέυρομεν μετὰ βεβαιότητος, ὅτι ὅσοι Γάλλοι ὀδηγοῦν τῶν Αἰγυπτίων τὰ τάγματα, ἀγκαλὰ καὶ ἔχον τῶσον πλοῦσιον μισθὸν ἀπὸ τὸν Μεχμέτ-Ἀλή, δὲν στεροῦνται μ' ὅλον τοῦτο καὶ τὸν ὁμοῖον εἰς Γάλλων, ὡς ἀξιωματικοὶ, λαμβάνου μισθὸν μισθόν, (Σημ. Συν.)

ποδες μισθοὺς τούτου τοῦ νέφους τῶν βαρβάρων, οἱ ὁποῖοι σπεύδου νὰ ρουφιζοῦν τὸ αἷμα τῶν ὅσοι ἔμειναν ἀκόμη ἀπὸ τὸν δῆστρον Χριστιανικῆς λαόν. Μ' ἴλους τοὺς γενναίους ἀγῶνας μερικῶν ἀξιωματικῶν Πιεμοντέζων καὶ Γάλλων, ἐκνριεῦθη τὸ Νεόκαστρον, ἐπλημμύρισεν ἡ Πελοπόννησος, οἱ ἀγροὶ κατερημώθησαν, τὰ χωρία ἐκάησαν, οἱ κάτοικοι ἐν στόματι μαχαίρας ἀπέθανον ἐν τούτοις φθάνει εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα ὁ Ὀθωμανικὸς στόλος· τὸ Μεσολόγι ἐπαπειλεῖται· τὸ σχέδιον τῆς ἐκστρατείας παριστάνει ἐπιτήθειον καὶ τακτικὸν διδάσκαλον· φροντίζου καὶ τὰ Ἀδριατικὰ πλοῖα νὰ ἰδηρήσου τὸν Καπιτάν-πασσα. Οἱ Ἕλληνες στεροῦνται τὴν φυσικονομίαν μὲ τὰς νήσους, καὶ πεφοβισμένοι ἀπὸ τὰ περιβαλλόντα αὐτοὺς θεινὰ, καὶ μάλιστα ἀπὸ τὰ ὅσα δὲν γνωρίζου, βλέπου νὰ ἀνακινῶνται εἰς τὰ πέριξ τῶν παντὸς εἶδους ἐνεδραῖ. Ὅσοι τοὺς πλησιάζουσι, μηχανεῦνται τινὶ τρόπῳ νὰ τοὺς θυσιάσουσι, καὶ τίποτε ὑπὲρ αὐτῶν δὲν ἐνεργοῦν.

Εἰς αὐτὴν τὴν ἀξιοθρήνητον κατάστασιν, μερικαὶ νήσοι κατερημωμέναι ἀπὸ τὸν προηγουμένον πόλεμον, καὶ ἀπὸ τὰς πελευθέρων θυσιῶν καταναλωμέναι, ἀνακαλοῦν εἰς τὴν ἐνθῆμησίν των, ὅτι πλησίον των ὑπάρχει ἐν ἔθνος, τὸ ὁποῖον πρὸ ὀλίγου ἀνεγνώρισε τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν τοσούτων χρόνον καταδυναστευομένων, καθὼς καὶ αὐτοὶ μανθάνουσι, ὅτι τὸ νέον Ἀγγλικὸν Μινιστήριον σέβεται τὰ δικαιώματα τῶν λαῶν, καὶ ὅτι συνεβόησεν νὰ διδῆ ἀκοήν εἰς τὰς ἐπιπλήσεις τῶν ἀνθρώπων τῆς Ἀγγλίας, δὲν μεταχειρίζεται μὲ καταφρόνησιν καὶ τὰς τῶν ἄλλων. Συνέρχονται καὶ ἀπ' οὗ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν βοήθειαν ὄλων τῶν ἄλλων λαῶν, ἐπικαλοῦνται ταύτην τὴν φορὰν τοὺς Ἀγγλοὺς. Ἐμπιστεύονται εἰς τὴν ὑπερασπίσιν των τὴν φροντίδα τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ πολιτικῆς ἐλευθερίας των.

Ὁ Κλήρος συνέρχεται μετὰ τῶν Ὀπλαρχηγῶν, καὶ ὁ λαὸς μὲ τὸν Κλήρον. Ἡ ἀναφορά τῶν νήσων στέλλεται εἰς τὴν Βουλὴν. Δύο πατρίαι ἀνεγείρονται ἀμέσως ἢ μία ζητεῖ νὰ ἐπικαλεσθοῦν τοὺς γενναίους Γάλλους, καὶ αἱ καλοκάγαθοι φροντίδες τῆς Ἐταιρείας τῶν Παρισίων ἐκέρδισαν εἰς τοῦτο πολλῶν καρδίας ἢ ἄλλη ὅμως παρασταίνει, ὅτι ἡ Γαλλία διοικεῖται ἀπὸ ἐν Μινιστήριον, τὸ ὁποῖον ἔχει διὰ παύσην ὅσα ὑπόσχεται, καὶ ἀντὶ νὰ βοηθήσῃ τὸν πόθον τοῦ ἔθνους ὀλοκλήρου ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος, τὸν ἐδέσμευσε καὶ ἐσύστελε καὶ ἔλους τοὺς τρόπους· ἐπαινοῦν δὲ τὸ Ἀγγλικὸν Μινιστήριον, διότι ἔδωκε σημεῖα εἰς τὴν κοινὴν ἐμπιστοσύνην· οἱ ἀπεσταλλένιοι τῶν νήσων ὑπερίσχυσαν ἐν τοσούτῳ μ' ὅλα τὰ παράνομα τοῦ ἀπεσταλλένου τῆς Γαλλικῆς Ἐταιρείας, καὶ τοῦ κληρονομοῦ τοῦ ἀνόματος τοῦ Βατικανῶν. (†).

Ἡ Βουλὴ καὶ ὁ κλήρος τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν νήσων, βιασμένοι ἀπὸ τὴν χρεῖαν, καταπαλεμώμενοι πανταχόθεν, ἀγνοῦντες τὴν δόξαν, ἣτις ἐπεριμένε τοὺς ὑπερασπιστὰς τοῦ Μεσολογίου, ἐπικαλοῦνται

(†) Ἴδε τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Στρ. Ρόσχιον εἰς τὸν ἀρ 49 τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν, καθὼς καὶ τὴν ἀπόκρισιν τῆς Διοικήσεως. (Σημ. Συν.)

τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Ἀγγλίας διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἐλευθερίαν των ἐνταυτῶ. Ἡ ἀναφορά ἐπαρρησιώσθη εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς εἰς τὰ πελάγη ἔκειτα Ἀγγλικῆς Μοίρας Καπ. Ἀμιλτων, ὅστις ἀπ' ἀρχῆς εἶχε δεῖξει ἄκραν συμπάθειαν εἰς τὰ θεινὰ τῶν Ἑλλήνων. Ἰδοὺ τὸ ἀποστείνον αἱ πράξεις τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἰδοὺ τὴν ἐπράξαν. Ἄς τοὺς κρίνουσι οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης, καὶ ἄς κρίνουσι καὶ τὸν ἑαυτῶν των.

Διὰ τί λοιπὸν κάμνει ἴσους κρότον αὐτῇ ἡ ζήτησις, ἐν ᾧ ἄλλο δὲν εἶναι, παρὰ ἐπακλήφει τῶν προηγουμένων; Ἐπικαλεῖται ἡ Ἑλλὰς τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας, καὶ ὅλοι σιωποῦν· ἐπικαλεῖται τὴν τοῦ Πάπα, καὶ πάλιν σιωποῦν· ζητεῖ δὲ τὴν Ἀγγλικὴν ὑπεράσπισιν, καὶ ὅλα τὰ Μινιστήρια βλάνονται εἰς κίνησιν καὶ ταράττονται. Δὲν φαερῶνουν λοιπὸν ἐναργέστατα διὰ τοῦτο ὅποια εἶναι ἡ δύναμις τοῦ Ἀγγλικοῦ Μινιστηρίου, διότι ἐπιστηρίζεται εἰς τὰ ἔθνη συμφέροντα, καὶ ὅποια ἡ ἀδυναμία τῶν βαδίζοντων ἐναντίον εἰς τὴν εὐδιαθεσίαν τῶν ἐθνῶν των;

Τίνα λοιπὸν θέλουσι εἶσθαι τὰ παρῶμενα αὐτῆς τῆς πράξεως; Τί ἐκάμεν ὁ Καπετᾶν Ἀμιλτων; Εἶναι γνωστὸν, ὅτι ὁ ἀνὴρ οὗτος, μ' ἴσον ἔτι νέος, ἔχει φρόνησιν, καθὼς εἶναι ὁ πρῶτος, ὅστις ἐξηκολούθησεν ἐπέκεινα τῶν Ἰσθμῶν ἐτῶν νὰ εἶναι ἀρχηγὸς τῶν εἰς τὰ ἀνατολικά μέρη δυνάμεων. Ἐκεῖ ἀνακατωθῆ οὗτος, πολεμικὸς ὢν, εἰς συνθήκας πολιτικῆς; Ἐκάμειν ἄραγε ὑπόσχεσιν ἵνα ἐξῶ τῆς φρονήσεως; Ἡξεύρει καλῶς, ὅτι ἰσαῦται πράξεις θέλουσι πληρωθῆ μετὰ τὴν κεφαλὴν του. Ἄς φρονῆ, ἂν θέλῃ, γενναῖα αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν, καὶ ὡς ἀρχηγὸς δὲν ἐξήκει ἄλλο νὰ κάμῃ, εἰμὴ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ χρέος του· ἡ δὲ παρεκτροπὴ τοῦτου εἶναι δι' αὐτὸν ποινὴ θανάτου. Ὅ, τι ἐπράξεν, ἔπρεπε νὰ γένη, καὶ ἔγινε, στέλλων, δηλαδὴ, τὴν ἀναφορὰν τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸν Λορδ μέγαν Ἀρμστέην, ὅστις ἐπομένως τὴν ἔστειλε εἰς τὸν Λονδῖνον.

Τὴν θέλουσι ἀποφασίσαι οἱ Μινιστροὶ τῆς Ἀγγλίας; Τὸ ζήτημα δύναται εὐκόλα νὰ λυθῆ· δὲν θέλουσι βέλαια παραδώσει τὴν ἐμπιστευθεῖσαν ἀποστολὴν περὶ φαλὴν τοῦ Ἀγγλικοῦ Μινιστηρίου δὲν εἶναι πλέον ὁ Κάσπερερας, ὅστις εἶχε διὰ παίγιον ἴσως ὑποσχέσεις καὶ τοὺς ὄρκους του. Ὁ Κύριος Κάνγλ θέλει ἐξακολουθήσει τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν του· θέλει αἰσθανθῆ, ὅτι χρεωστῆ εἰς τοὺς Ἕλληνας νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ ζήτημά των μετὰ τὸν πλέον δραστήριον καὶ ἐπιμανον τρόπον, καὶ εἰς τοὺς Ἀγγλοὺς, νὰ μὴ τοὺς στερήσῃ τὴν εὐτυχίαν μιᾶς εἰρήνης, ἣτις μεγαλύνει τὴν εὐημερίαν των· δὲν ἠμπορεῖ νὰ συλλάβῃ τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ ἐπισυνάψῃ τοὺς Ἕλληνας μετὰ τὸ Βρετανικὸν Κράτος ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ ὑπερασπιστοῦ, ἐπειδὴ ἴσως πόλεμος ἤθελεν εἶσθαι τὸ ἀποδοχόμενον ἰσοῦτων σοβαρῶν σκέψεων. Ἐν ᾧ δὲ καὶ ἀναφαίνονται ἀπ' ὅλα τὰ μέρη τὰ ἀποσπάσματα τοῦ ἀποικητικοῦ συστήματος, εἰς τὴν Ἀγγλίαν βέλαια δὲν ἀνήκει νὰ τὸ ἀναλάβῃ, καὶ πρὸ πάντων, ὅ αν ἰσαῦτη πράξις θέλει ἐγείρει πόλεμον ἐναντιούμενον εἰς ἴσως διαθέσεις καὶ τὰ συμφέροντα τῆς Ἀγγλίας, ὅποι- ἀδήποτε καὶ ἂν ἦναι ἡ ἔκβασίς του.

Θέλει εὐχαριστῆθαι λοιπὸν νὰ ἀποκριθῆ εἰς τοὺς Ἕλληνας, ὅτι λαμβάνει ζωηρὰν συμπάθειαν εἰς τὰ παρόντα πράγματα των· ὅτι δὲν πρέκει

να ἀπελωθῶνται· ὅτι αἱ προλαβοῦσαι νικάει τὸν ἐχθρὸν· καὶ διὰ μελλούσας· ὅτι ἂν δὲν ἤμπορῆν νὰ τοὺς στείλῃ ἐπιχειροῦσαν, θέλει ἑμᾶς ἐξαποστείλει εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸν Πρέσβην τῆς (Κύριον Στρατηγὸν Κόνιγ), ὅστις θέλει ἐνεργῆσαι μετὰ προθυμίας κατὰ εἰς τὴν Πόρταν, διὰ νὰ ἀπολαύσουν τοὺς πάντων τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Πατρίδος τῶν, ἔθνα θέλουν διαλάμψει ἐν εἰρήρῃ τὰ ἥρωϊκά τοῦ ἔθνους τῶν λείψανα.

Ἰδοὺ, κατὰ τὴν ἰδέαν μας, ὁποῖον θέλει εἶσθαι ὡς πρὸς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν τὸ φέροσιμον τῆς Ἀγγλίας. Νομίζομεν μάλιστα, ὅτι ἡ ζήτησις αὕτη θέλει τὴν φέροι εἰς τόσο δυσκολοἀποφασιστον (delicete) κατάστασιν, ὅστε καὶ ἡ ἀναχώρησις τοῦ Λόρδ Κοχράνου, ἂν καὶ ἐδικαιολογήθῃ διὰ τὴν ὁποῖαν τὰ ἑβραϊκά στρατεύματα ἔλαβον μελοχὴν εἰς τὰ πράγματα τοῦ πασιᾶ τῆς Αἰγύπτου, καὶ διὰ τὴν φανεράν τῶν Αἰθιοπικῶν μεροληψίαν, θέλει ὑποφέρει πολλὰς δυσκολίας. Τὸ ὄνομα τοῦ Λόρδ Κοχράνου εἶναι πολὺ ἐνδοξόν· θέλει σβῆραι τὴν προσοχὴν τῆς Εὐρώπης, καὶ ἡ ἀπὸ Ἀγγλίας ἀναχώρησις τοῦ θέλει βάλει εἰς μέγαν κίνδυνον τὴν ἑξῆς τῶν εἰς τὴν Τουρκίαν Ἀγγλικῶν ὑποχέων. Οὕτως θέλει ἀφελῆσαι, ἂν θέλουν νὰ γίνῃ ἡ Ἑλλάς δυνατὴ καὶ ἐκτεταμένη· ἐν ᾧ κατὰ τὸ παρὸν ἄλλο τι δὲν τῆς συγχωροῦν, εἰμὴ νὰ ζῆ μετρίως, καὶ εἰς τὴν τρίτην τάξιν. Τὰ ἐν Λονδίῳ ἀγορασθέντα πλοῖα καὶ τινας ἀνεξάρτητοι ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι ἐπροστέθησαν μετὰ τοὺς νέους ἀξιωματικούς ἐν Μεσολογγίῳ Ἀγγλους θέλουν ἐξακρέσει κατὰ τοῦτο.

Ἐξασφαλίζουσα τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος ἡ Ἀγγλία ἤμπορεῖ σήμερον νὰ ἀποκτήσῃ τὸν τοῦ ἐξευγενισμένου Κόσμου τὴν εὐγνωμοσύνην. Καὶ διὰ τί αἱ ἄλλαι Διοικήσεις δὲν σπεύδουν νὰ ἐνωθῶν μετ' αὐτῆς, καὶ νὰ συνεισφέρωσιν εἰς τὸν ἔρμινον τοῦτοῦ ἐγγενούς ἀγῶνος; Οἱ Ἕλληνες ἐζήτησαν ἕνα μόνον ὑπερασπιστὴν· ἄς παρρησιασοῦν λοιπὸν ὅλα τὰ ἔθνη, καὶ ἀπὸ γενναϊόφρονα κινούμενα ἀμιλλαν, ἄς φιλοτιμηθῶν μετὰ τοὺς Ἀγγλους νὰ γίνωσιν αἰτίοι τοῦ νὰ ἀναζήσῃ ὁ λαὸς οὗτος. Ἀλλὰ πῶς τὰ κρατεῖ; τὸ στάδιον εἶναι ἀνοικτὸν· ἂν ἀφήσωσιν μόνον τὴν Ἀγγλίαν νὰ ὑπερασπισθῇ τὴν ἀνθρωπότητα, ὅποια καταισχύνῃ δι' αὐτοὺς! Τοὺς τοιαύτους ἄς μὴ τοὺς μιμηθῶσι καὶ οἱ Γάλλοι· καὶ ἴσως κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θέλουν ἐξαλείφει τὸ ὄνειδος τοῦ ἐνισχύρησιν ἀξιωματικούς Γάλλους νὰ ἐνωθῶσι μετὰ τῶν φαλάγγων τοῦ Σατραπῶν τῆς Αἰγύπτου, καὶ μάλιστα νὰ ἀπολαμβάνωσι καὶ εἰς Γαλλίαν τὸ μισθὸν τῶν τῶν ἡμῶν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγιον· τὴν 21 Ὀκτωμβρίου.

Μ' ὅλον ὅτι ὁ Ἐνδοξὸς Λόρδ Κοχράνης ἔδωκε τὸν λόγον τε εἰς τοὺς πλέον εὐγενεῖς τῆς

Ἀγγλίας διὰ νὰ ἔλθῃ νὰ βοηθήσῃ, κατὰ τὸ φιλανθρωπικὸν τε σύστημα, τὴν Πατρίδα μας, μ' ὅλον ὅτι ὁ λόγος τοῦ λαμπροῦ τούτου ἀνδρὸς πρέπει νὰ ἦναι ἱερός εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς τοὺς ὅσοι γνωρίζου τὸν εὐγενῆ χαρακτῆρα τε, πολλοὶ μ' ὅλα ταῦτα ἀμφίβαλον περὶ τῆς ἐλευσεώς τε, καὶ διέσπειραν μάλιστα καὶ λόγους τινὰς ἀντιβαίνοντας εἰς τὸν χαρακτῆρα τε καὶ εἰς τὰ συμφέροντά μας. Διὰ νὰ ἀνατρέψωμεν λοιπὸν τὴν ψευδῆ ταύτην φήμην, ἀναγγέλλομεν μετ' ἄκραν μας εὐχαρίστησιν, ὅτι ὁ Περιβλεπτός οὗτος Λόρδ ὄχι μόνον ἀνεχώρησε δι' ἐδῶ ἀπὸ Λονδῶν, ἀλλὰ μάλιστα, κατὰ τὰς ὀλιούστερινὰς εἰδήσεις, ἔφθασε καὶ εἰς Μάλταν.

τὴν αὐτὴν.

Ἀπὸ εἰδήσεις ἀξιοπιστῶς πληροφοροῦμεθα, ὅτι ἀφ' οὗ οἱ Τερκικοὶ στόλοι ἐπροσπαθήσαν νὰ εἰσδιδάσων καὶ ἄλλας Ἀραβικὰς στρατιάς διὰ νὰ τὰς μεταφέρωσιν εἰς Πελοπόννησον, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν πανώλην δὲν ἤδυνήθησαν, ὁ μὲν Βυζαντινὸς ἀνεχώρησε διευθυνθεὶς πρὸς τὸν Ἑλλήσποντον, ἐκεῖνος δὲ τῆς Ἀφρικῆς παρέμεινε εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐν ἀπεραξίᾳ.

Μανθάνομεν ὡσαύτως, ὅτι ὁ Ἰμπερατορὶστας ἀπελωπίσθη τοῦ νὰ λάβῃ τὴν περιμενομένην βοήθειαν ἀπεσῶρθη εἰς Μοθώνην, ἀφῆσας ἰκανὴν στρατιωτικὴν φρεγὰν διὰ νὰ ὑπερασπιζέται τὴν Τριπολιτζάν. Οὕτω λοιπὸν ὁ Στρ. Κολοκοτρώνης ἐπὶ κεφαλῆς ἐννέα χιλιάδων ἔτρεξεν εἰς ἀποκλεισμόν τοῦ Ἰμπερατορῆ, ἐν ᾧ ὁ Στρ. Νικήτας μετ' ἑξακισχιλίας πολιτοῦσιν ἐστενὰ τοὺς ἐν Τριπολιτζᾷ ἐλατίζομεν ἀκολουθῶν νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ τοῦ ἑαυτῶν περισσοτέραν βεβαιότητα.

Ἐγχώριοι Εἰδήσεις.

τῆς 18 ἕως τῆς 21 Ὀκτωμβρίου. Καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας περιοδικῶς δὲν παύουν οἱ τούρκοι νὰ πυροβολοῦν τὴν πόλιν μας. Ἡμεῖς δὲ ἀφ' ἑτέρου μέρους ἀντιπυροβολοῦμεν τὰ κανονοστάσια τῶν, καὶ ἐξακολουθοῦμεν νὰ διορθώνομεν ὅσον δυνατόν τὰς ζημίας τοῦ τείχους μας, προσπαθοῦντες νὰ τὸ φέρωμεν εἰς τὴν προτέραν του κατάστασιν.

Ἡ κατάστασις τοῦ ἐχθροῦ εὐρίσκειται εἰς τὰ ἴδια.

Τιμὴ ἐτησία Ταλ. Ἰσπαν. ἔξ προσηνωτέα κατὰ Ἰρμιηνίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος. Συντάκτης Δρ Ἰ. Μάγερ. Γνωγογράφ Δ. Μεσθενεῖς.